

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg sector Defensie
Sectoroverleg Defensie (SOD)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Vanessa Swens
Telefoon: 070-376 57 57
E-mail: v.swens@caop.nl
Datum: 29 december 2025
Bijlage:
Ons kenmerk: 25.0862
Project-/zaaknummer: G.1.01

Onderwerp

Verslag van de vergadering van het Sectoroverleg Defensie (SOD) op donderdag 11 december 2025 van 13.00 tot 15.30 uur in de Vijverzaal I van het Mitland Meetings te Utrecht

Aanwezig

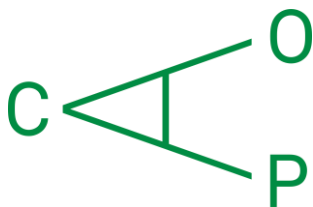
Van de zijde van Defensie: G. Tuinman (vz), B. de Greeff, L. de Haan, B. Rooijackers, T. Schobbers, M. Suwout

Van de zijde van de centrales: R. van Riel, J. Debie (AC), R. van Deelee tot 14.40u., S. Schuitema (ACOP), S. Hop, J. Kropf (CCOOP), J. ten Berg, M. Wouters (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat (CAOP): V. Swens

Agenda (SOD/25.0338)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda
2. Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage, SOD/25.0421 + 1 bijlage, SOD/25.0659, SOD/25.0697, SOD/25.0823)
3. Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)
4. Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)
5. Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)
6. Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)
7. Rondvraag en afsluiting

Agendapunt 1: Opening, mededeling en vaststelling agenda

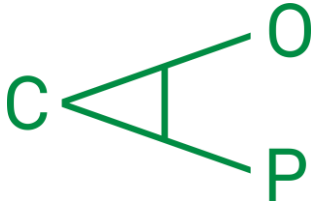
De voorzitter, zijnde de staatssecretaris van Defensie, opent de vergadering om 13.00 uur. Spreker benoemt sinds januari uitgebreid overleg met de vakcentrales te hebben gehad over het proces van organisatiewijzigingen dat ziet op uitbreidingen. Tijdens het SOD van 30 september jl. heeft hij het mandaat overgedragen aan de Hoofddirecteur Personeel, met de intentie dat de centrales inhoudelijk met Defensie verder konden praten over het voorstel dat voorligt, te weten het Groeiplan Defensie. Hij heeft daarbij ook aangegeven dat hij zich naar aanleiding van deze gesprekken zou beraden op de vervolgstappen. De afgelopen weken zijn er meerdere gesprekken gevoerd. Het SOD van vorige week heeft erin geresulteerd dat de wensen van de centrales voor een andere invulling van het BCO-traject en de KSO-norm op papier zijn gezet. Afgelopen maandag heeft de voorzitter de brief van de centrales ontvangen en de inhoud van deze brief betreurt hem, mede omdat het verstrekkender is dan hetgeen zij vorige week in de vergadering hebben aangegeven. Desalniettemin wil hij vandaag graag overleg voeren over hetgeen de centrales in hun brief hebben opgeschreven. Aan de andere kant wil hij er duidelijk over zijn vandaag tot een besluit te willen komen. Indien het vandaag niet lukt om in afstemming met de centrales tot een gezamenlijk gedragen voorstel te komen over de noodzakelijke aanpassingen van het reorganisatietraject voor uitbreidingen, zal hij beslissen dat het Groeiplan Defensie zoals dat op 25 juni 2025 aan de centrales is aangeboden wordt vastgesteld. Dit heeft niet zijn voorkeur maar hij constateert ook dat het gesprek moeizaam blijft verlopen. Spreker meent dat hierbij van belang is dat er inmiddels voldoende open en reëel overleg is gevoerd en dat daarmee is voldaan aan het overlegvereiste van BGOD-artikel 3 lid b.

Zoals eerder is toegelicht en zoals de centrales ook weten is het van belang dat er urgentie is bij het reorganisatieproces om uitbreidingen te versnellen en te versoepelen, gelet op de opgave om tegen 2030 te zijn gegroeid naar een krijgsmacht van 100.000 mensen met een verdere opschalingsmogelijkheid tot 200.000 mensen. Te allen tijde zal de voorzitter de waarborgen die dienen ter bescherming van het defensiepersoneel in zijn handelen in acht nemen; dit staat voor hem op nummer 1. Voordat hij de centrales de ruimte geeft om de brief die zij afgelopen maandag hebben gestuurd toe te lichten wil hij zoals gebruikelijk de agenda aflopen en vraagt daarom of er mededelingen zijn.

Mededelingen

De heer Debie zegt dat de centrales op 30 september een brief hebben gestuurd naar aanleiding van het SOD op die datum. Het betreft de wijze waarop de voorzitter de afsluiting in die vergadering heeft gedaan. Hij heeft zijn opvattingen voorgelezen en de centrales geen gelegenheid gegeven om daarop te reageren. Vervolgens is de voorzitter vertrokken. Dit hebben de centrales echt gevoeld als een schoffering van het overleg. Het is niet zoals de centrales gewend zijn dat partijen in het overleg met elkaar omgaan. Spreker heeft heel graag een reflectie van de voorzitter op deze situatie, die voor de centrales echt niet fijn was.

De voorzitter begrijpt dat om een reflectie van zijn kant wordt gevraagd en dit kan wat hem betreft voor het volgende SOD worden geagendeerd. Omdat het nog altijd een opgeschort overleg is wil de voorzitter nu liefst doorgaan naar agendapunt 2 over het Groeiplan Defensie. Daar moeten echt stappen op worden gezet en dat duurt wat hem betreft nu al te lang. De heer Debie geeft aan dat het voor de centrales belangrijk is dat de voorzitter zegt dat hij het niet zo handig heeft gedaan of op een andere manier had moeten doen. Dat is heel belangrijk voor de mores van het overleg dat partijen als sociale partners met elkaar hebben. Spreker hoopt dat de voorzitter zich realiseert dat dit echt essentieel is. De voorzitter realiseert zich dat. Hij had destijds vastgesteld –het betrof de voortgezette vergadering van het vijfde SOD over het onderwerp- dat de agenda niet meer gevolgd werd en partijen in technische gesprekken terecht kwamen. Spreker heeft gemeend dat het overleg verder voortgezet kon worden met zijn gemandateerde opvolger in de Hoofddirectie Personeel. Dat hebben partijen ook gedaan; er zijn meerdere gesprekken tussen de

centrales en de HDP geweest. De voorzitter is voornemens geweest om vandaag daadwerkelijk weer bij de centrales aan de tafel te komen.

De heer Debie vraagt of de centrales hieruit moeten concluderen dat de voorzitter geen reflectie doet op hoe hij toen heeft gehandeld maar aangeeft dat hij vanuit zijn positie het mandaat aan de HDP heeft overgedragen om de zaak verder met de sociale partners te bespreken. De voorzitter antwoordt dat de centrales uit zijn woorden mogen begrijpen dat hij inderdaad een afweging heeft gemaakt op basis van waar het overleg stond, dat hij een aantal keren de mogelijkheid heeft geboden om het gesprek te voeren over een aantal van de punten die over het Groeiplan Defensie gingen en uiteindelijk heeft aangegeven dat de centrales het gesprek voort konden zetten met de HDP als zijn gemandateerde. Daarmee heeft spreker voor nu voldoende reflectie gegeven op zijn handelen tijdens desbetreffende voortgezette vergadering van het vijfde SOD. Als de centrales een verdere reflectie willen dan kan dat op de agenda van het volgende SOD worden gezet.

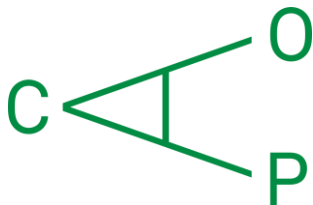
De heer Kropf wil een en ander aanvullen. Om te beginnen is de inbreng van de heer Debie van zojuist namens alle centrales, in het geval dit niet helder was. Spreker denkt net zo teleurgesteld als zijn collega's te zijn over de reactie van de voorzitter die nu zegt dat hij voldoende gereflecteerd heeft. Dit ziet spreker anders. Sterker nog, hij is persoonlijk van mening dat de voorzitter nu wederom begint met het schofferen van de sociale partners aan deze overlegtafel. Wat de voorzitter zegt is simpelweg chantage: "U moet doen wat ik wil, anders neem ik andere stappen". Daar zal spreker later nog wel op terugkomen, dat is een andere discussie. De voorzitter wees er terecht op dat er veelvuldig geschorst is en het een lange vergadering is. De CCOOP heeft vandaag tot 16.00 uur de tijd en niet langer, hier wil spreker op voorhand transparant over zijn. Hij is in ieder geval blij dat de voorzitter de vergadering om 13.00 uur heeft geopend want dat loopt door omstandigheden nog wel eens anders. Verder wil hij aangeven continu teleurgesteld te zijn over de voorstellen van de voorzitter dus als deze nu teleurgesteld is over het voorstel van de centrales dan is dat aan hem.

De voorzitter verwees naar twee vergaderingen waarvan er van één vanochtend een verslag is geleverd, dat de CCOOP dus niet heeft kunnen voorbereiden. Van de vergadering daarvóór is er nog geen verslag, laat staan een vastgesteld verslag. De heer Kropf houdt van de mores en sores van het overleg en dat is dat zaken die partijen afspreken landen in het verslag, dat vervolgens gezamenlijk wordt vastgesteld. Spreker wil markeren dat dit niet is gebeurd. Hij bedoelt er verder niets mee want hij heeft er zeker begrip voor dat als partijen wekelijks bijeenkomen in een vervolgsessie van een vergadering, het voor het CAOP erg moeilijk te behappen is maar feit is wel dat één verslag ontbreekt en het ander dusdanig laat is binnengekomen dat deze niet beoordeeld, laat staan vastgesteld kan worden. De voorzitter beaamt dat door de hele korte doorlooptijd er één verslag vanochtend is binnengekomen en één verslag nog geleverd moet worden. Deze kunnen bij de volgende vergadering worden vastgesteld. De heer Kropf heeft er gelijk in dat het tempo waarmee de SOD's elkaar nu opvolgen de reden is dat de verslagen nog op zich laten wachten.

De heer Debie zegt dat de voorzitter in de vergadering van vorige week heeft verzocht om een schriftelijke inbreng van de kant van de centrales. Deze hebben de centrales geleverd en dus verneemt spreker graag de reactie op hetgeen de centrales hebben ingebracht. Dit is wat de voorzitter ook wil voorstellen. Als er geen verdere mededelingen zijn kunnen partijen overgaan naar agendapunt 2, waarbij wat hem betreft ook de reactie op de bief van de centrales gegeven wordt.

Vaststelling agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

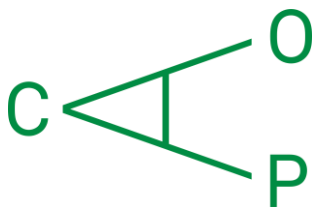
Agendapunt 2: Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage, SOD/25.0421 + 1 bijlage, SOD/25.0659, SOD/25.0697)

De voorzitter denkt dat het goed is dat partijen vandaag opnieuw om de tafel zitten om het Groeiplan Defensie te bespreken. Vorige week is er over de BCO en over de KSO-norm gesproken waarbij meermaals kenbaar is gemaakt dat Defensie heel technisch van mening is dat het overeenstemmingsvereiste uit artikel 3 lid 3 van het BGOD niet van toepassing is op de wijziging van het URD en de ROR omdat met de voorgestelde wijziging geen rechten of plichten van individuele ambtenaren worden geregeld. Dat is de reden waarom Defensie de afgelopen periode getracht heeft om met de centrales in gesprek te blijven en ook daadwerkelijk een aangepast proces met hen af te stemmen. De voorzitter vindt echter dat dit moeizaam gaat en niet de urgentie onderstreept die nodig is. De krijgsmacht heeft menskracht nodig, op basis van artikel 97 uit de Grondwet. Spreker voorziet de komende periode een continue stroom van organisatiewijzigingen en daarvoor is een ander proces nodig, zoals meermalen met elkaar besproken is. Het Groeiplan Defensie is dan ook het begin en de voorloper van een compleet nieuw URD. Spreker hecht eraan om de urgentie nogmaals te onderstrepen. Het doel van het Groeiplan is om het reorganisatieproces bij uitbreidingen te versnellen en uiteindelijk ook te versoepelen. De opgave is om tegen 2030 te zijn gegroeid naar een krijgsmacht van 100.000 mensen met een opschalingsmogelijkheid tot 200.000. De noodzaak om hier snel over te kunnen beschikken is sinds de Russische inval in Oekraïne daar.

Defensie moet kunnen afschrikken en zo nodig het territorium en de belangen van Nederland en de NAVO-bondgenoten kunnen verdedigen. Daar is meer menskracht voor nodig en het heeft een continue stroom van organisatiewijzigingen tot gevolg. Om deze reden is het noodzakelijk om meer snelheid, effectiviteit, voorspelbaarheid en versoepeling te realiseren. De voorzitter had gehoopt dat het overdragen van het mandaat aan de HDP ervoor zou zorgen dat partijen sneller tot afstemming zouden komen. De brief van de centrales van afgelopen maandag ontmoedigt hem in dit scenario. De voorzitter hoort zo meteen graag de uitleg van de centrales bij de brief en is bereid om daarover in gesprek te gaan, maar hij wil ook niet verbloemen dat vandaag zijn insteek is om tot een besluit te komen. Partijen praten immers al sinds januari over versimpeling van genoemd proces. Defensie stelt de waarborgen voor het personeel niet ter discussie want deze zal spreker te allen tijde vooropstellen en ter harte nemen. Met deze opening gaat hij nu graag over naar de centrales en vraagt wie hij het woord mag geven om de brief die Defensie afgelopen maandag van de centrales heeft ontvangen kort toe te lichten.

De heer Schuitema wil eerst reageren op het relaas van de voorzitter want dat kwam hem bekend voor. In plaats van iedere keer tijd te verbranden aan het vertellen van hetzelfde verhaal lijkt het spreker goed om te schetsen wat partijen hier proberen af te spreken, namelijk een manier om te komen tot meer O en niet tot meer P. Dat de voorzitter aangeeft meer mensen nodig te hebben snapt hij heel goed maar deze kunnen de centrales niet fabriceren en zal Defensie zelf moeten aantrekken. Het enige dat deze overlegtafel kan doen is zorgen dat er zo veel mogelijk vacatures zijn en die zijn hard onderweg. Spreker komt zojuist terug van een io REO KMar waar weer drie groeiplannen in zeer korte tijd zijn afgeduwd, dus het loopt lekker binnen de organisatie en iedereen is daar ook heel blij mee. Wat spreker betreft gaan partijen snel door met het maken van afspraken.

De heer Ten Berg heeft nog een inhoudelijke vraag over de spreektekst (openingstekst) die is ontvangen, die de HDP namens de voorzitter in de vorige vergadering heeft uitgesproken. De vraag sluit aan bij hetgeen de heer Schuitema zojuist heeft gezegd. Hij zou willen vragen of de centrales deze openingstekst als niet verzonden moeten beschouwen, want de woorden die daar gekozen zijn zijn wat zachter dan de woorden die de voorzitter nu gebruikt (zoals 'ontmoedigd' en 'teleurgesteld'). Als de centrales deze tekst als wel verzonden kunnen beschouwen, zou spreker de voorzitter willen vragen om aan te geven waarom KSO's als randvoorwaardelijk voor een snellere vulling van de organisatie worden gezien.

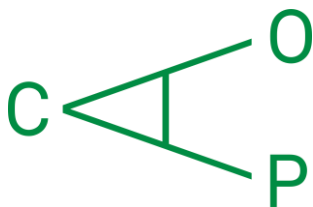
Mevrouw De Greeff (HDP) antwoordt dat de tekst zeker als verzonden beschouwd kan worden. Het feit dat partijen hier aan tafel zitten gaat over het totale proces waarin te constateren valt dat er in de vier bijeenkomsten nadat de staatssecretaris het mandaat heeft overgedragen te weinig voortgang is en partijen onvoldoende dicht bij elkaar zijn gekomen. De brief van de centrales die uiteindelijk maandagavond is ontvangen ziet Defensie als een stap terug en is daar niet gelukkig mee. Dat is de reden waarom de staatssecretaris vandaag weer aanwezig is.

De vervolgvraag van de heer Ten Berg is dan om aan te geven waarom KSO's randvoorwaardelijk worden gesteld voor het vullen van de organisatie. Voor het bouwen van de organisatie wordt dit weliswaar begrepen maar niet voor het vullen, zoals door Defensie wordt weergegeven. Partijen spreken namelijk over het bouwen van O en niet over het vullen van P. Mevrouw Rooijackers zegt hierop terug dat er sneller vacatures gesteld kunnen worden en dus mensen kunnen worden aangetrokken als de O er sneller is. De heer Ten Berg vraagt of de uitbreidingsplannen zoals in de Bijlage groei hiertoe kunnen volstaan, waarop mevrouw Rooijackers ontkennend antwoordt. Zij geeft aan dat Defensie niet gevraagd heeft om een aangepast KSO-proces maar om een ophoging van de norm voor de KSO die er al was. De reden is een sterke vereenvoudiging van de werklast en van de complexiteit van het proces te realiseren. Er is een analyse gemaakt van de reorganisatieplannen die volgend jaar op basis van de Maatregelennota's op stapel staan en in aanmerking zouden kunnen komen voor een KSO. Het gaat dan om grofweg een derde van alle reorganisatieplannen. Als Defensie bijvoorbeeld nieuwe wapensystemen aanschaft, zoals een nieuw transportvliegtuig, grote operationele elementen binnen de Landmacht, dan heeft dit een effect op allerlei ondersteunende en operationele delen die niet binnen het reorganisatiebereik van de in te richten eenheid vallen. Daar zou dan volgens de huidige definitie weer een apart reorganisatieplan voor opgesteld moeten worden. Bovendien wil Defensie maar één soort KSO omdat twee soorten KSO naast elkaar de complexiteit en foutgevoeligheid voor de uitvoering alleen maar vergroot.

De heer Ten Berg dankt mevrouw Rooijackers voor de toelichting. Hij denkt dat het niet verstandig is om nu een hele technische discussie over reorganisaties te gaan voeren maar hij wil in ieder geval wel aangeven zich niet helemaal te herkennen in het beeld dat wordt geschetst en het voor dit moment daarbij laten.

Mevrouw De Haan wil één aanvulling doen aangaande de vraag over de O en de P. Volgens haar praten partijen inderdaad grotendeels over de O maar ook over de P als het gaat om het BCO-traject. Daarnaast meent zij dat ook met de brief van de centrales, waar Defensie graag een toelichting op krijgt, het P-traject in de KSO wordt betrokken. Defensie hoort graag wat de centrales daarover bedoelen en hoe zij dit zien.

De heer Kropf wil ten behoeve van het verslag nog maar eens herhalen dat het Groeiplan Defensie pas eind juni is ontvangen, terwijl de voorzitter maar blijft zeggen dat partijen er vanaf januari over in gesprek zijn. Dat de voorzitter in januari een keer iets heeft verteld in het SOD over wat zijn visie was over allerlei dingen is prachtig, maar partijen spreken pas vanaf juli over het Groeiplan Defensie. Daarnaast heeft de voorzitter het steeds over open en reëel overleg. Hij hoort uitspraken over een analyse die gedaan is, waar de centrales al vijf keer om gevraagd hebben maar niet gekregen hebben. Spreker vindt het gewoon kolder. Een simpel voorbeeld: zijn collega had het zojuist over een aantal groeiplannen van de KMar die afgeduwd zijn, maar er is ook vrij recent een groeiplan voor een nieuw wapensysteem doorgedrukt. Binnen een week nadat de centrales dit plan hebben ontvangen is er overeenstemming bereikt over het doorvoeren van dat plan. De centrales zien echt de urgentie in bepaalde situaties wel. De voorzitter benoemde ook artikel 97 van de Grondwet. Spreker is blij dat in dit verband gezegd werd dat het voor de krijgsmacht is want de grootste problemen met KSO zijn niet bij de krijgsmacht maar bij de ondersteunende afdelingen. Dat zijn hele andere nuances. Defensie zal de centrales altijd aan haar zijde vinden als er serieuze dingen gedaan moeten worden waar snel plannen voor moeten worden voortgedaan zoals bij de dronecapaciteit. Spreker

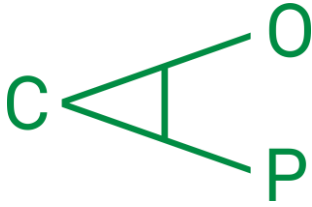

neemt tegelijkertijd echt andere aantallen waar en dringt erop aan om de analyses, werkwijzes, instructies waar Defensie steeds mee schermt een keer met de centrales te delen. Deze zaken worden namelijk als feiten gebracht maar de CCOOP heeft een ander beeld. Zijn collega van de CMHF zei zich niet helemaal te herkennen in het beeld dat door Defensie wordt geschetst. Hier sluit spreker zich dan maar bij aan, hoewel hij zelf hele andere woorden in gedachten had. Het is namelijk allemaal doelredentatie. Er werd zojuist namens de voorzitter wederom gezegd dat Defensie méér wil. Spreker concludeert dat er zowat om een blanco cheque wordt gevraagd. De heer Kropf ziet dat er nu aan de kant van Defensie 'nee' wordt geschud, hetgeen aldus spreker dan ook meteen in het verslag wordt vastgelegd. De voorzitter weerspreekt 'nee' te schudden en zegt dat hij aandachtig aan het luisteren is en aantekeningen aan het maken is. Hij heeft niet eens oogcontact met de heer Kropf, schudt geen 'nee' en wil dat dan ook gemarkeerd hebben in het verslag. Hij luistert aandachtig naar de heer Kropf en schrijft de vragen op zodat hij er straks tijdens een schorsing met zijn collega's over kan overleggen en de heer Kropf op een open en reële manier van repliek kan dienen. De heer Kropf ziet dat de voorzitter aandachtig luistert en schrijft en waardeert dit. Volgens de mores en sores van dit overleg is het echter zo dat alles wat aan de Defensie-kant van de tafel gebeurt namens de voorzitter gebeurt. Iemand aan de kant van Defensie zat heel overtuigend en enthousiast 'nee' te schudden en daar sloeg zijn opmerking op. Deze opmerking is dus niet persoonlijk, maar functioneel. Spreker stelt vast dat de voorzitter het als persoonlijk opvat, maar zo is het niet bedoeld. Het gaat de heer Kropf om de tafel waar het voorzitterschap over gevoerd wordt. Dit even als nadere duiding.

De heer Kropf vervolgt zijn betoog. Partijen hebben eerder gesproken over de ondergrens voor Defensie en de bovengrens van de CCOOP die daar ver vanaf ligt. Er zijn serieuze stappen gezet om naar de ondergrens van Defensie toe te komen, en dat op meerdere fronten en dus niet alleen in de laatste brief namens de samenwerkende centrales. Het enige dat de centrales iedere keer weer horen is dat Defensie zorg heeft voor het personeel en ook fouten wil voorkomen. Fouten voorkomen is aan de kant van de centrales eveneens een streven. Fouten worden echter nu eenmaal wel gemaakt en dat is precies de reden waarom het voor de centrales belangrijk is om het proces te kunnen toetsen. Er wordt continu over het onderwerp vergaderd, waarbij spreker hetgeen gezegd wordt alweer opvat als chantage: "Als u niet doet wat ik wil dan ga ik een andere stap zetten". Hij wil hier nog eens tegenover zetten dat er tussen partijen afspraken zijn gemaakt over het URD, op basis van overeenstemmingsvereiste. Dit is om twee redenen van belang: 1) In het verloop van het traject is blijkbaar aan de orde gekomen dat er geen overeenstemmingsvereiste geldt. Deze mening deelt de heer Kropf niet, maar er is bovendien een gezamenlijke afspraak gemaakt. Als de voorzitter afspraken maakt en vervolgens denkt deze eenzijdig te kunnen opschorten, is er een serieus verschil van inzicht over het maken van afspraken.

De heer Ten Berg heeft nog een kleine aanvulling op de openingstekst van de voorzitter tijdens de vorige vergadering. Hij maakt een rekensommetje: 25 KSO per eenheid maal 250 medezeggenschapscommissies die zich daarover moeten buigen betekent dat er 31.250 functies in vijf jaar tijd bijgeplust kunnen worden. Dat is dus al bijna de 40.000 die ten doel gesteld zijn, nog naast de eventuele uitbreidingsplannen. Spreker begrijpt daarom nog steeds niet goed waarom er zo zwaar getild wordt aan het KSO-instrumentarium, naast de uitbreidingsplannen. Mevrouw Rooijackers zegt hierop terug dat het echt gaat om de kleine aantallen in bijvoorbeeld de ondersteunende eenheden en andere onderdelen die meegaan in en raken aan de groei. Het is gewoon zonde van de werklast en de complexiteit om het daarvoor dan precies zo door te voeren. Het frame van 'keer 5' begrijpt zij wel maar als dit verhoudingsgewijs wordt weggezet dan gaat het over net iets meer dan een half procent op de totale omvang van de krijgsmacht waar het per KSO maximaal over zou gaan. Deze rekensom kan de heer Ten Berg niet plaatsen. Mevrouw Rooijackers geeft aan deze een andere keer dan nog te laten zien.

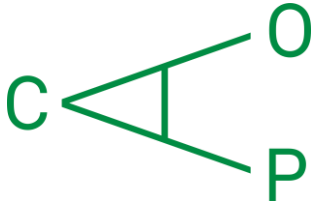
De heer Debie vindt dat er vooral naar de praktijk en naar de feiten gekeken moet worden. Als hij dat doet, constateert hij dat onlangs een grote reorganisatie bij de Landmacht is afgesloten waar nieuwe eenheden

en ondersteunende eenheden zoals COMMIT support, logistieke eenheden en dergelijke bij betrokken waren. Dat is allemaal afgedaan en het ging over 1260 functies. Er wordt in dit overleg steeds weer vanuit een doelredenering gesproken; in de praktijk ziet spreker hele andere dingen gebeuren. Spreker wil nog eens benadrukken dat de centrales ook zien dat de organisatie heel snel moet groeien en veranderen, dat is de discussie helemaal niet. De discussie is om op een ordentelijke wijze, met zorg voor het personeel inclusief degenen die op de vacatures solliciteren, het proces te doen verlopen met de instrumenten die er zijn. Spreker werpt verre van zich dat de centrales de verdragende factor zijn als het gaat over de uitbreidingsplannen van de krijgsmacht zowel op dit moment als naar de toekomst toe, want dat is gewoon feitelijk niet juist. Er is geconstateerd dat de centrales de uitbreidingsplannen daadwerkelijk heel snel kunnen afdoen. Dit wil hij duidelijk gemarkeerd hebben. De snelle uitbreiding die de voorzitter voorstaat, daar staan de centrales ook achter. Partijen verschillen alleen in opvatting over de manier waarop dat moet worden gedaan. Aan de kant van Defensie heerst de opvatting dat er vertraging zit aan de kant van de centrales, ook in de voorstellen die zij hebben gedaan. De centrales zien juist versnelling. Het gehele proces van reorganisatie ligt voor een groot deel aan de kant van Defensie. Er is maar een heel klein venster in het hele proces waar de centrales over gaan. Datgene wat door de centrales is voorgesteld kan het proces op een goede en snelle manier ondersteunen.

De heer Schuitema onderschrijft de woorden van zijn collega van harte en noemt wederom het voorbeeld van de io REO KMar van vanochtend, waar drie plannen er doorheen gejaagd zijn. Er komt nog een ander plan aan waarbij de projectleider heeft aangegeven eigenlijk het liefst één format te willen hebben waarmee de reorganisatie nog sneller kan worden gedaan. Er zit volgens spreker nog wel wat licht tussen wat de werkvloer nodig heeft en wat er op deze tafel geprobeerd wordt te bewerkstelligen. Eén van de twee moet gelijk hebben, dat kan niet anders. Spreker neigt eerder naar 'the boots on the ground are always right'. De 'boots' die hij vanochtend bij de io REO KMar heeft gehoord zijn wat hem betreft 'right'. Er moet dus misschien ook even herijkt worden wat er aan deze tafel bewerkstelligd wordt.

Mevrouw De Haan wil reageren op een aantal dingen die respectievelijk door de heer Kropf, de heer Debie en de heer Schuitema gezegd zijn. Het eerste betreft de terugblik over de afgelopen periode. Defensie heeft niet bedoeld dat het Groeiplan Defensie vanaf januari besproken werd, maar dat al vanaf januari gesproken wordt over aanpassing van het proces voor uitbreidingen. Daartoe zijn meerdere gesprekken gevoerd en er is ook een brief met daarin een tijdslijn gestuurd, waar de centrales zich in konden vinden en zich in herkenden. Het Groeiplan Defensie is uiteindelijk een samenvoeging van de Bijlage groei en de 4+1 punten die Defensie daaraan veranderd zou willen zien. Daarover is vanaf 24 juni het gesprek gevoerd, maar dat wil niet zeggen dat die 4 punten voor die tijd niet aan bod zijn gekomen. Deze zijn namelijk wel degelijk in de werkgroep aan de orde geweest, maar dat kunnen de centrales natuurlijk ook teruglezen in de brief die door Defensie is gestuurd met daarin de hele tijdslijn vanaf januari opgenomen. Verder is het nooit de intentie van Defensie geweest om de centrales in een hoek te zetten dat zij het niet goed zouden doen. Het gaat Defensie net als de centrales om het bouwen van de organisatie. Het wil niet zeggen dat de centrales het op dit moment verkeerd doen, maar dat Defensie aan een ander proces toe is. Dat nieuwe proces is het onderwerp waar partijen het in dit SOD over hebben. Daarbij klopt het inderdaad dat Defensie en de centrales van mening verschillen over hoe dat nieuwe proces eruit moet zien. Dat is volgens spreker hetgeen dat partijen vandaag samenbrengt en niet zozeer dat de centrales het niet goed doen en zich niet van hun beste kant hebben laten zien de afgelopen periode. Defensie ziet dat het met de Bijlage groei sneller gaat maar ziet alleen ook dat het nog sneller zou moeten om aan de opgave die Defensie heeft te voldoen. Tegelijkertijd erkent Defensie dat er intern eveneens zaken moeten worden opgepakt en dat is ook gedaan door middel van een richtlijn voor de bedrijfsvoering, om er meer uniformiteit en snelheid in te laten plaatsvinden. Zij hoopt dat de centrales dat ook zien en de sociale partners niet tegenover elkaar komen te staan door elkaar in een slecht daglicht te stellen want dat is absoluut niet de intentie die Defensie heeft. De intentie is om snel een schaalbare krijgsmacht te kunnen bouwen waarbij er voldoende waarborgen zijn

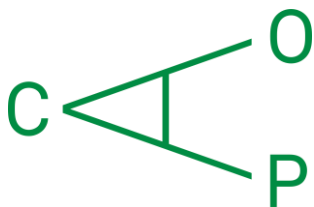

voor het personeel. Daar hechten de centrales volgens spreker net zo veel belang aan als Defensie dat doet. Defensie zou dit graag gezamenlijk oppakken met een voorstel dat door alle partijen omarmd wordt.

Tot slot is mevrouw De Haan benieuwd of er nog meer punten volgen naar aanleiding van de aankondiging hiervan door de heer Kropf tijdens zijn inbreng. De heer Kropf gaf aan dat er twee punten waren, maar noemde er maar één. De heer Kropf zegt dit nu niet meer terug te kunnen halen.

De heer Schuitema vraagt of Defensie kan aangeven wie er precies bedoeld wordt als het gaat om het nieuwe proces dat benodigd is, want er zit zoals hij eerder aangaf licht tussen. De 'boots on the ground' die hij spreekt zeggen namelijk dat het proces lekker loopt op deze manier en er weer een groeiplan doorheen is gevoerd, terwijl er aan deze tafel alleen maar geroepen wordt dat het proces anders moet. Dat is niet wat de centrales herkennen, dus klaarblijkelijk zit er ergens licht tussen wat de werkvloer beleeft, wat de centrales met die werkvloer samen beleven en de opvatting van Defensie hier aan deze tafel. Spreker begrijpt het niet. De voorzitter begrijpt niet helemaal wat het punt van de heer Schuitema is. Hij spreekt met de CDS, die de gehele krijgsmacht en iedereen met wie de centrales aan tafel zitten vertegenwoordigt. Dat zijn dezelfde mensen die de ondercommandanten zijn van de CDS. Defensie ziet dat een aantal zaken intussen snel vorm krijgt, maar het gaat erom een structurele oplossing en ander werkverband te krijgen en een ander proces met elkaar af te spreken als het om reorganisaties gaat. De voorzitter kijkt vooruit en ziet een opgave voor de krijgsmacht die immens is. Het verbaast hem dat het voorstel dat in juni voor het eerst voorlag om het snellere proces daadwerkelijk te gaan formaliseren nog altijd voorligt. De voorzitter blijft zich zorgen maken over het feit dat er structurele zekerheid nodig is; er is een vereenvoudigd proces nodig. Daarnaast wil hij erop wijzen dat er bij de 'boots on the ground' ook wel een bepaalde handelingsverlegenheid zit als het om reorganiseren gaat, wat daardoor vaak wordt uitgesteld. Het reorganisatieproces wordt als impactvol beschouwd, met een heleboel processtappen en procesbeoordelingen die uiteindelijk vertraging opleveren. De appreciatie van de voorzitter ten aanzien van de brief van de centrales is dat er niet minder processtappen in het proces zitten, maar er juist processtappen aan worden toegevoegd. Hij vindt het daarom lastig om de zaken met elkaar te rijmen. Als het nu allemaal geweldig verloopt zoals hij de centrales hoort zeggen, zou hij erop willen aandringen om dan ook in te stemmen met de procesoptimalisatie en het Groeiplan Defensie vandaag met elkaar vast te stellen.

De heer Schuitema meent dat de voorzitter als mede-voormalig militair zal herkennen dat wat er aan de onderkant wordt ingebracht er aan de bovenkant nooit uitkomt, omdat er zo veel filters tussen zitten. Het is fijn dat de voorzitter van de CDS te horen krijgt dat het allemaal niet goed gaat maar zonder de filters ertussen gaat het prima op basis van het structurele proces dat er nu is, zijnde de Bijlage groei zonder de 4 punten. Dat is er dus eigenlijk al, daar wordt al mee gewerkt en de plannen worden gewoon doorgezet. Als het gaat om handelingsverlegenheid wil spreker opmerken dat er tevens een handelingsverlegenheid heerst als het om geld uitgeven gaat. HDFC heeft grote moeite om ervoor te zorgen dat men het geld daadwerkelijk uitgeeft. Omdat Defensie uit een positie van krimp komt is iedereen nog enigszins verward en moet de omslag in denken nog maken. Men moet wat spreker betreft gewoon lekker gaan reorganiseren en groeidocumenten gaan indienen; de centrales behandelen ze wel en voeren ze door richting implementatie. Wat hier aan tafel door Defensie wordt gezegd, wordt eenvoudigweg door hem niet herkend. Als de CDS de bron is, dan snapt de heer Schuitema het gezien alle filters wel. Het gaat de CDS nooit snel genoeg, of hij probeert het gras harder te laten groeien door er heel hard aan te gaan trekken en dat werkt niet. Er wordt door Defensie steeds verwezen naar allerlei analyses maar zoals de collega's al zeiden kennen de centrales deze niet. Ook spreker roept daarom op om de cijfers dan een keer met de centrales te delen. De voorzitter weet niet op welke cijfers wordt gedoeld als het om HDFC gaat, maar hij wil verzoeken om nog even geduld te hebben omdat aan het eind van het jaar zal worden gerapporteerd over onderbesteding op het gebied van de verschillende budgettrekken die er zijn. Deze houden de

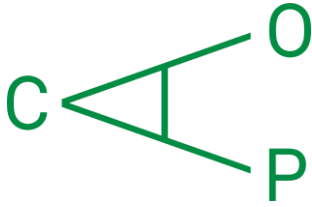
pm centrales dus nog tegoed en daar kunnen zij vervolgens hun analyse op loslaten.

Mevrouw De Haan zou het beeld toch graag willen uitbreiden ten opzichte van wat de heer Schuitema schetst, over waar het voorstel van Defensie vandaan komt en dat de wensen van de onderkant naar boven vertroebeld zijn. Het Groeiplan Defensie dat destijds is aangeboden en een samenvoeging is van de Bijlage groei en de extra punten die ook in de WG AP zijn aangeboden, is in gezamenlijkheid met de io REO-voorzitters en de adviseurs van de expertisecentra die aldaar ingericht zijn ingevuld. Dit betekent dat het Groeiplan in gezamenlijkheid is opgesteld en vervolgens naar de verschillende regie-overleggen in de interne organisatie is gegaan, waarbij het hoogste orgaan uiteindelijk inderdaad de CDS is. Dit wil ook zeggen dat wat er staat gedragen wordt door iedereen. Wel kan het zo zijn dat hetgeen waar de centrales aan de tafels mee worden geconfronteerd naar voren komt vanuit een andere rol waarin iemand op zo'n moment zit. Dit heeft echter niets te maken met of de brief en het voorstel zoals de centrales hebben ontvangen niet gedragen wordt door al die verschillende lagen. Het is lastig om dit hier te verdedigen en verantwoording af te leggen, maar spreker denkt wel dat het goed is om dit nog een keer te benoemen.

De heer Ten Berg wil nu toch kort inhoudelijk ingaan op de KSO. Defensie geeft zelf aan voor de waarborgen voor de defensiemedewerkers te staan. Dat is precies het punt, zegt spreker. Defensie is tegelijkertijd verbaasd als de centrales met een brief komen waarin zij in een 'KSO-Groei' wat extra elementen toevoegen, maar voornoemd punt is precies de reden. Defensie wil waarborgen voor haar personeel geven maar de waarborgen gaan verder dan de blauwe ogen van de staatssecretaris. De centrales zien toch dagelijks mensen in hun inbox bij wie door de defensieorganisatie niet aan de waarborgen gehouden is. Dit is de reden waarom zij bij de KSO hebben gekeken naar wat er van de zijde van de centrales nodig is. Defensie heeft gevraagd welke waarborgen de centrales nodig hebben en zij geven er twee, slechts twee, waar zij ook nog wat nadere invulling aan geven en dan is Defensie vervolgens teleurgesteld dat de centrales om waarborgen vragen. Mevrouw De Haan vraagt of de centrales Defensie door hun brief heen kunnen leiden, zoals Defensie dit ook bij de centrales gedaan heeft met het Groeiplan. De heer Kropf zegt zo ver nog niet te zijn. De voorzitter sprak eerder over een schorsing en spreker denkt dat de centrales daar ook behoefte aan hebben.

De heer Kropf wil eerst nog twee korte reacties geven. Er werd namens de voorzitter aangegeven dat het Groeiplan is afgestemd met de defensieonderdelen –daarom duurt het altijd zo lang voordat de centrales een keer stukken krijgen- maar dat was wel in Q1 en het is nu 9 maanden verder. Wat de centrales in de praktijk ervaren is dat het eigenlijk niet nodig is omdat de stappen wel degelijk gemaakt worden. Wat er namens Defensie gezegd werd klopt en zal spreker niet betwisten, maar er zitten wel 9 maanden verschil tussen. De centrales hebben het over de praktijk die zij nu dagelijks ervaren waarbij veel voorbeelden al zijn genoemd (zoals het droneplan) en de laatste tijd heel veel plannen tevens schriftelijk afgedaan konden worden. Defensie had het over de CDS –zonder discussie de hoogste uitvoerende binnen Defensie en terecht degene waarmee de voorzitter overlegt- maar met de CDS is ook een escalatieniveau afgesproken en daar heeft spreker de CDS in het laatste jaar niet over gehoord. Als er plannen zijn die daadwerkelijk zouden stagneren dan is de CDS (als instituut) daar in ieder geval niet bij de centrales voor langsgekomen. Daar zijn prima afspraken voor gemaakt en hier is ook een aantal voorbeelden bij te noemen, zoals met name het PKC zelf waar een vraag voor is ontvangen en in recordtijd zowel invoering als vacatures als vulling heel snel gedaan is kunnen worden met een urgentie die de centrales en Defensie samen deelden en afspraken over hoe er anders kan worden omgegaan met vooral de vulling. Dit wilde spreker even genoemd hebben.

De voorzitter heeft de centrales horen reflecteren op het Groeiplan Defensie, waar dit agendapunt over gaat. Spreker vraagt of zij nog behoefte hebben om nadere uitleg te bieden over hun brief. De heer Ten Berg wordt enigszins in verwarring gebracht, want de vraag aan de centrales of zij hun brief willen toelichten

kwam van de kant van Defensie. Nu wordt gevraagd of de centrales de behoefte voelen om hun brief toe te lichten. De voorzitter bevestigt dat Defensie het fijn zou vinden als de centrales hun brief zouden toelichten. De heer Ten Berg stelt voor om de vergadering dan even te schorsen zodat de centrales de woordvoering daarover kunnen afstemmen. De voorzitter is akkoord met een schorsing.

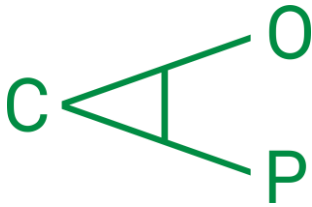
Voordat partijen de schorsing ingaan wil de heer Van Riel nog even iets helder hebben. De voorzitter begon zijn betoog aan het begin van de vergadering met de opmerking dat er in de brief van de centrales andere dingen stonden dan vorige keer in de vergadering besproken zijn. Dit vindt hij bijzonder. Het verslag van deze vergadering hebben partijen vanmorgen gekregen en volgens spreker staat er helemaal niets nieuws in de brief. Hij hoopt dat de voorzitter de volgende keer, als dit verslag behandeld wordt, zal kunnen aangeven wat er anders is dan wat er in de brief staat. Het is kortom allemaal de vorige keer al besproken, maar spreker is te allen tijde bereid om nog een keer een toelichting te geven op de brief.

SCHORSING 13.44 – 14.00 UUR

De voorzitter hervat de vergadering na de schorsing en vraagt wie hij aan de kant van de centrales het woord mag geven. Het lijkt de heer Debie verstandig dat er vanaf de kant van Defensie gepreciseerd wordt wat er niet duidelijk is in de brief die de centrales hebben gestuurd want volgens de centrales zou deze voldoende duidelijk zijn. Het is van belang dat met elkaar de duiding afdoende begrepen wordt, dus is het goed als de centrales vernemen op welke zaken toelichting nodig is. Mevrouw De Haan antwoordt dat het allereerst om de benaming 'Tijdelijke regeling uitbreidingsplannen' (TRU) gaat. De vraag is hoe de centrales dit zien, ook als het gaat om de ophanging, waarom de centrales deze naam hebben gekozen. Vervolgens is het goed als de centrales Defensie door het proces van de waarborgen voor de KSO-Groei meenemen. Er staan vijf punten beschreven maar Defensie hoort hier graag puntsgewijs een toelichting bij, net zoals dit destijds door Defensie bij de centrales is gedaan, zodat er een helder beeld is van wat er exact wordt bedoeld. Hetzelfde geldt voor het proces binnen de KSO-Groei, dat door Defensie als een regulier BCO-traject is geïnterpreteerd (als BCO PI, wat ook in de brief staat). Defensie weet niet of deze interpretatie juist is dus heeft behoefte aan toelichting op dit punt. Voorts, kijkend naar het BCO-traject zelf wil Defensie graag weten wat er precies bedoeld wordt met 'neutraliteit en communicatie'. Defensie heeft het idee dat het ook dingen zijn die de centrales aan hun kant willen oplossen maar het is fijn als de centrales kunnen uitspreken hoe zij dit bedoeld hebben.

De heer Wouters merkt op dat dit allemaal vragen ter verduidelijking zijn, maar de voorzitter sprak een waardeoordeel over het stuk uit. Hij zei dat hij het teleurstellend vond. Spreker hoort graag wat er met name teleurstellend aan is en waar daar dan de behoefte ligt. Mevrouw Rooijackers zegt dat Defensie naar aanleiding van het vorige overleg heeft gemeend dat de centrales een praktische en vereenvoudigde werkwijze voorstelden. Zo is Defensie ook naar huis gegaan en heeft de brief afgewacht. Toen deze brief werd gelezen leek het toch complexer, met meerdere stapjes die Defensie niet als zodanig had opgevat. Het beeld van de vorige keer was dat de procestoets bij wijze van spreken een mailtje zou inhouden dat binnen 5 dagen beantwoord wordt maar in de brief leest Defensie toch gewoon weer de BCO PI. Dit is wat Defensie betreft een substantieel verschil. Het verslag van de vorige vergadering is nog niet behandeld kunnen worden, maar Defensie heeft het op deze manier onthouden. Bovendien meent Defensie dat de centrales de vorige keer bereid waren om het aantal KSO omhoog te brengen naar 40, dat stond zelfs met een vraagteken op de flipover in de hoek.

De heer Ten Berg legt uit dat Defensie de vorige keer aan de centrales gevraagd heeft waar voor hen de rode lijn ligt. Dat was bij 25, plus het vooraf inlichten welke functies erbij komen, plus een procestoets. Defensie heeft daarop gereageerd bij het aantal van 40 te willen blijven en dat is de reden waarom 40 met een vraagteken op de flipover stond. Mevrouw Rooijackers geeft hierop aan dat Defensie de indruk had dat

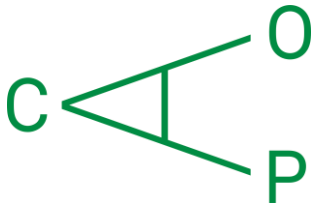
er bij de centrales bereidheid was om het aantal omhoog te brengen. Op die manier hebben de deelnemers aan de kant van Defensie het onthouden en zo zijn zij ook naar huis gegaan. Toen zij de brief lazen was dat begrijpelijkerwijs dan ook een teleurstelling.

De heer Van Riel zal in reactie op de punten die Defensie benoemt een toelichting geven en hij start met het eerste, de naam. 'Tijdelijke regeling uitbreidingsplannen' is gekozen omdat het in de ogen van de centrales een tijdelijke regeling zou gaan worden. Er is in de brief een gedeelte opgenomen waarin wordt uitgelegd dat voornoemde niet louter semantisch van aard is. De voorzitter heeft immers een brief aan de Tweede Kamer gestuurd waarin wordt aangegeven dat het Groeiplan Defensie het URD ging vervangen. Daarop hebben de centrales gereageerd door te stellen dat het alleen over groei gaat en losstaat van het huidige URD dat nog steeds gebruikt wordt bij complete grote reorganisaties. Het ene zal het andere dus nooit uitsluiten en dat is onder de regeling 'TRU' verwoord. In de eerste bullet staat duidelijk: *"aanvullend op de 'Regeling Overlegprocedure bij Reorganisatie' (ROR) en op SG aanwijzing 'Uitvoering Reorganisaties Defensie' (URD) en vervangt deze instrumenten derhalve niet"*.

De heer Van Riel komt vervolgens terug op wat er gezegd werd over stappen in de BCO die niet besproken zijn. Er zijn in de brief twee hoofdstukken benoemd, hoofdstuk A en hoofdstuk B. Hoofdstuk A gaat puur over groei en hoofdstuk B gaat over het reguliere traject waarbij gewoon het URD-proces wordt uitgelegd. Defensie heeft de centrales verzocht om met een voorstel te komen omdat zij met zijn vieren toch wel mogelijkheden zagen om dat proces te versnellen. Dat is hetgeen hier in de brief is opgesomd en dit heeft dus niet te maken met groei. Als dit door Defensie bij de groeitrajecten wordt betrokken is dat niet juist. Mevrouw De Haan geeft aan dat de heer Van Riel haar nu even kwijt is, want zij ziet in de brief alleen 'A' staan. De voorzitter wijst in de brief op onderdeel 'B', dat mevrouw De Haan nu ook ziet waarna zij excuses maakt. De heer Van Riel meent twee flinke vragen dan reeds te hebben beantwoord. Hij vraagt zich oprecht af wat er nu nog in het hoofdstuk betreffende KSO niet begrepen wordt. Voor de 'KSO-Groei' zoals de centrales het genoemd hebben omdat de reguliere KSO nog steeds bestaan (dit had men de vorige keer niet zo scherp) geldt dat er gemakkelijk 1 erbij ingeregeld kan worden. Dat kan tot 25 vte gedaan worden. Het argument was dat het schrijven van de 5-pager en het beleidsvoornemen te veel werk was en dat hebben de centrales dus weggenomen. De centrales hoeven slechts de functieverlijkingstabel met de 25 stoelen te ontvangen en dan doen zij daar alleen een BCO-3 over.

Mevrouw Rooijackers geeft het verschil aan tussen een miltje en de BCO PI. De heer Van Riel antwoordt dat BCO PI staat voor BCO Personele Implementatie en dat is hoe het hele BCO-proces altijd al genoemd wordt, of dat nou in de groei maar één BCO is (BCO-3) of dat het een compleet URD-traject is waarbij een eenheid van 2.500 man volledig op zijn kop gezet wordt en een BCO-1, BCO-2 en BCO-3 plaatsvindt. Mevrouw De Haan verifieert of zij goed begrepen heeft dat er bij de KSO alleen sprake zal zijn van een BCO-3, hetgeen de heer Van Riel bevestigt. In deze BCO-3 doen de centrales alleen een procestoets. In de brief staat precies verwoord waarop getoetst wordt, zoals verkeerde regelgeving, algemeen personeelsbeleid en dergelijke. De centrales gaan na of de gemaakte afspraken worden nagekomen, meer dan dat is het niet. Bij de groeiplannen zal dit bijna altijd een schriftelijke exercitie zijn.

De voorzitter wijst erop dat er bij de KSO normaal gesproken geen BCO-3 stap zit. Hij vraagt of hij goed begrijpt dat de centrales bij de KSO voortaan een BCO-3 stap inbrengen. De heer Van Riel zegt dat dit gedeeltelijk juist is. In het voortraject is bij de KSO meer nodig, namelijk overeenstemming met de medezeggenschap. Een enkele KSO die volgens het URD wijzigt betreft vaak niet echt een grote wijziging van de bedrijfsvoering. Als er 25 KSO zijn zal er nog steeds over iedere KSO overeenstemming met de medezeggenschap moeten zijn. Dat is volgens de voorzitter hetzelfde als wat Defensie zegt. De centrales krijgen dit ook want of het nou 5, 25, 40 of 50 KSO zijn, ontvangen zij uiteindelijk gewoon het MC-besluit en de functievergelijkingstabel. Dat verandert niet dus is zijn vraag nogmaals of het voorstel van de centrales

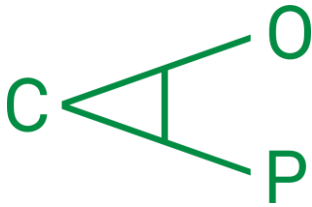
is dat KSO alleen kunnen met toevoeging van een 'BCO-3' in de procestoets. De heer Van Riel spreekt dit tegen, want de voorzitter gaat uit van de KSO vanuit de ROR maar de centrales hebben het over KSO-Groei. Dat zijn twee verschillende dingen. Anders kan alles wel met elkaar vergeleken worden, het gaat hier echter over groei. De voorzitter stelt nogmaals een vraag ter verduidelijking: Wordt er met hetgeen in de brief staat wel of niet een BCO-3-achtige processtap toegevoegd in de KSO? De heer Van Riel antwoordt dat dit niet het geval is. Wat de centrales hebben gedaan is in het Groeiplan Defensie of de Bijlage groei iets weghalen en dat wordt KSO Groei genoemd. Dat moet dus niet KSO genoemd worden. De voorzitter denkt te constateren dat een nieuwe definitie dan wel nieuwe entiteit wordt toegevoegd. Hij zal het stuk opnieuw moeten bekijken of dit daadwerkelijk het geval is. Spreker wil voor het verslag graag opnemen dat zijn teleurstelling ten aanzien van de brief erin zit dat er niet een aantal processtappen wordt weggenomen, maar juist toegevoegd en zelfs nog een entiteit 'KSO-Groei' wordt toegevoegd. Hierdoor wordt de zaak complexer in plaats van eenvoudiger. De heer Van Riel zegt dat de voorzitter eerder heeft aangegeven dat reorganiseren geen 'rocket science' is, maar wat wel scherp gehouden moet worden is dat er nu eigenlijk twee stromingen zijn: 1) URD-traject met bijbehorende KSO, en 2) groeitrajecten met daarbij behorend de Bijlage groei en KSO-Groei.

De heer Kropf wil onderstrepen dat de centrales juist heel veel extra's weghalen in plaats van heel veel extra's toe te voegen zoals de voorzitter stelt. Dat is een verschil in perceptie. De centrales bieden Defensie de mogelijkheid om in geval van een KSO die over groei gaat tot 25 vte heel veel stappen weg te laten. Daarnaast is het zo dat ook in geval van wat reguliere KSO worden genoemd kleiner dan 5 vte, de medezeggenschap niet over de personele aspecten gaat. De centrales hebben wel eens van Defensie gehoord dat in een 4/3-situatie die ontstaat, niemand er slechter van wordt – hier zijn de meningen echter over verdeeld- maar in die situatie is de werkgever sowieso verplicht om met de centrales in gesprek te gaan omdat het over de rechtspositie van de individuele ambtenaar gaat. De centrales bieden juist, om sneller te kunnen groeien, de mogelijkheid om heel veel stappen weg te halen en voegen dus niet een stap toe zoals de voorzitter concludeert. De voorzitter zegt niet te weten wat er met een 4/3-situatie wordt bedoeld. De heer Kropf licht toe dat Defensie de vorige keer (toen de voorzitter zelf niet bij de vergadering aanwezig was) gesteld heeft dat als er een transitiecode 4 is, oftewel de functie vervalt, en er een ander voor terug komt, dit geen nadelige effecten zou hebben (in de logica van Defensie is dit vaak dat iemand die er zit er een schaal of een rang bij krijgt). De centrales hebben echter het motto dat als er iemand bevoordeeld wordt, er iemand anders benadeeld zal worden. Overigens had de voorzitter het erover dat de centrales een functievergelijkingstabel zullen ontvangen maar dat kan natuurlijk niet bij groei. De voorzitter heeft kennelijk het personeelsvullingsplan bedoeld.

Mevrouw Rooijackers hecht eraan om te benadrukken dat de organisatie zich ook snel moet kunnen aanpassen. Het gaat steeds over groei maar de KSO zijn ook bedoeld voor snelle wijzigingen, zodat Defensie zich kan aanpassen aan dat wat nodig is, zoals manier van oorlogvoeren of (liever nog) om de crisis voor te kunnen zijn. Zij denkt dat op dit moment ondersneeuwt dat er twee KSO-procedures naast elkaar gaan bestaan, hetgeen foutgevoelig en lastiger is in de uitvoering. Daarom is dit, zoals spreker eerder heeft benoemd, onwenselijk.

De heer Kropf stelt voor om gewoon bij het URD te blijven als het voor Defensie allemaal zo ingewikkeld wordt om nieuwe dingen te doen. Iedere keer als de centrales met een voorstel komen is alles ingewikkeld, behalve 'ja' zeggen tegen het lumineuze voorstel van Defensie. Het is erg lastig als er iedere keer nieuwe dingen bijkomen en de centrales met een voorstel komen waarmee zij wéér een stap in de richting van Defensie zetten, het allemaal ingewikkeld wordt.

Mevrouw De Haan heeft het gevoel dat partijen in hetzelfde patroon zitten als zij met het Groeiplan Defensie hadden, dat er een brief ligt met een voorstel dat door elkaar heen behandeld wordt. Zij wil

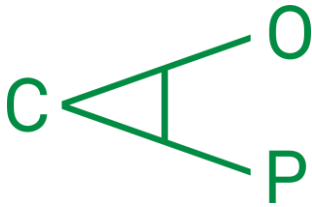
voorstellen om toch even te starten bij de brief zelf omdat zij merkt dat er naar aanleiding van wat de centrales nu schetsen nog enkele aanvullende vragen rijzen. Het wordt voor haar althans niet duidelijker wat de centrales bedoelen. Zij start bij deel A en het gedeelte over de KSO. Daar staat volgens haar een definitie die afwijkt van hetgeen partijen eerder met elkaar over het Groeiplan Defensie hebben besproken. De vraag is of dit zo is, waarom dit zo is of dat dit wellicht onbedoeld is. Een tweede vraag betreft de voorafgaande informatieplicht die wordt genoemd. Daar staat het delen van een functievergelijkingstabel en het MC-advies maar spreker heeft de heer Kropf zojuist horen zeggen dat dat helemaal niet kan omdat het over groei gaat en dit het personeelsvullingsplan moet zijn. Hier hoort zij dus graag ook wat nadere uitleg over.

De heer Debie vindt het een beetje lastig worden. Als partijen het over groei hebben dan hebben zij het over de uitbreiding van de O. De centrales hebben dit heel duidelijk gescheiden om dat te verduidelijken, omdat het geen zin heeft om chaos te creëren als het gaat om wat het uitgangspunt is. Wat onder A is neergezet is dat het beleidsvoornemen niet meer nodig is en de 5-pager niet meer nodig is, wat betekent dat er een heleboel stappen worden overgeslagen. De centrales hebben slechts voorwaarden aangegeven waaronder het mogelijk is voor de organisatie om te gaan groeien en ook dat plannen in de bedoelde situatie in het algemeen vrij simpel schriftelijk kunnen worden afgedaan. Er hoeft niets opgetuigd te worden. Er wordt iets aangeboden en de centrales bekijken of daar nog rechtspositionele aspecten aan zitten. Als dat niet het geval is, dan gaat het gewoon door. Het is niets meer en niets minder dan dat.

Mevrouw De Haan zegt dat dit geen antwoord geeft op de specifieke vragen die gesteld zijn. Daarnaast vraagt zij zich af, als het zo simpel zou zijn, waarom dat dan niet zo simpel wordt neergezet. Er is gekozen voor een bepaalde opzet van de brief en spreker hoopt antwoord te krijgen op de vragen die namens Defensie gesteld worden. De heer Debie antwoordt dat het uitgangspunt dat er een uitbreiding van de O is waarbij in de O ook P-uitbreiding zit een ander uitgangspunt is. Het uitgangspunt dat de centrales hebben is dat Defensie snel moet groeien en er heel snel O moet worden aangemaakt. Dat kan gedaan worden langs de in de brief beschreven weg.

Mevrouw De Haan wil de vraag herhalen over de definitie die bij A.1.1.1. staat: *“Er is in de KSO-Groei uitsluitend sprake van Transitiecode (TC) 2+ of 3, of niet gevulde arbeidsplaatsen met TC 4.”* Zij vraagt om bevestiging dat dit iets anders is dan partijen eerder met elkaar hebben afgestemd voor het Groeiplan Defensie, als het gaat om de transitiecodes die binnen de scope kunnen vallen. De heer Van Riel denkt van niet want Defensie gaat er in dat geval vanuit dat de centrales al akkoord zijn gegaan met de eerste tekst die aangegeven is. Het betrof nog steeds een package deal en de centrales hebben zover hij overziet nog geen akkoord op de hele package gegeven. Over de niet gevulde codes 2- en 4 zal dan nog gesproken worden. Mevrouw De Haan vraagt nog eens of de constatering juist is dat de definitie niet overeenkomt met hetgeen partijen eerder met elkaar besproken hebben en er dus weer nieuwe dingen worden ingebracht. De heer Van Riel weerspreekt dat dat het geval is. Normaal gesproken is er bij de KSO helemaal geen sprake van transitiecodes en daarom hebben de centrales geprobeerd om weer te geven wat dat betekent zodat iedereen een beeld heeft van wat een transitiecode inhoudt (nieuwe stoel, lege stoel e.d.).

De heer Kropf wil antwoord en verduidelijking geven over de vraag inzake functievergelijkingstabel en personeelsvullingsplan. Wat spreker wilde duiden is dat er eigenlijk geen functievergelijking gemaakt kan worden omdat er geen oude functies zijn behalve de bestaande codes 2 waar een uitbreiding van komt. Waar het om ging is dat de centrales willen weten (geanonimiseerd) hoe het gevuld wordt. Als er alleen een functievergelijkingstabel wordt geboden waar verder niets bij staat kunnen de centrales nog niets toetsen. Het gaat niet om de namen maar om de bedoeling. Verder is hij het met de heer Van Riel eens dat er nog geen akkoord bereikt was. Er was een klein discussiepuntje over de definitie in relatie tot de BCO en de

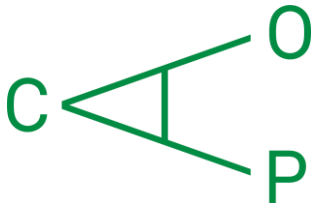

centrales hebben aangegeven het over dit deel in ieder geval eens te kunnen worden. Het is volgens spreker dus niets anders, maar hij begrijpt dat de centrales niet zeggen wat Defensie wil horen.

De heer Schuitema oppert dat Defensie ten behoeve van het proces gewoon aangeeft, in plaats van hele lange vragen te stellen, dat er behoefte is aan codes 2- waar niemand op zit. Dan weten de centrales dat, kunnen zij erover nadenken en er iets mee doen. Het duurt anders allemaal zo lang. De oproep is dus om gewoon aan te geven waar behoefte aan is.

De voorzitter stelt voor om alsnog weer even terug te gaan naar de brief en daar gestructureerd doorheen te lopen om de beelden te delen. Mevrouw Rooijackers wil nog opmerken dat Defensie behoefte had aan ophoging van de KSO-norm zoals deze nu is, dus zonder een definitie over allerlei codes. De heer Kropf zegt het wel lastig te vinden om continu te horen wat de behoefte van Defensie is. Er is eerder ook discussie gevoerd over een soort eindbod. Partijen proberen volgens spreker aan beide zijden serieus naar de problematiek te kijken. Als Defensie concreet, op inhoud aangeeft waarom er een reden is anders dan 'wij willen graag' of 'wij hebben behoefte' zodat partijen elkaar goed begrijpen en de mogelijke bewegingsruimte kunnen bepalen, dan kunnen er wellicht stappen worden gezet. Mevrouw De Haan antwoordt dat dit zeker mogelijk is, maar dat er dan wel eenzelfde begrip aan beide kanten moet zijn van wat er staat. Zij hoopt dat de centrales de vragen die Defensie stelt niet zien als een onderliggende behoefte die door Defensie niet geuit wordt. Defensie wil gewoon van de centrales horen wat zij hebben bedoeld en aan de hand daarvan een appreciatie geven. De heer Schuitema erkent dat de behoefte van Defensie bekend is en daar hebben de centrales na reëel overleg een tegenvoorstel op gegeven dat netjes op papier is gezet. Het is handig wanneer daar dan weer een reactie op volgt die anders is dan 'ik sta hier en beweeg niet meer'. Spreker roept Defensie op om op basis van de brief van de centrales aan te geven waar Defensie deze bijgeslepen zou willen zien en om niet helemaal aan de andere kant te blijven staan. Mevrouw De Haan zegt dat dat niet de intentie is maar in het kader van open reëel overleg mag Defensie ook vragen stellen. Dat is volgens haar ook waarom het overleg de afgelopen periode moeizaam is verlopen. Net zoals Defensie de centrales de ruimte heeft gegeven om vragen te stellen hoopt zij dat de centrales Defensie die ruimte ook geeft en dat zij de vragen ook gewoon van een antwoord voorzien, net zoals Defensie dat gedurende vier vergaderingen voor de centrales heeft gedaan. Spreker hoopt dat dit wederzijds respect naar elkaar toe betracht wordt.

Dit gezegd hebbende, gaat mevrouw De Haan terug naar de eerste vraag die werd gesteld over de naam 'Tijdelijke regeling uitbreidingsplannen' (TRU). Zij informeert of de centrales hebben bedoeld dat het een publicatie in de Staatscourant wordt. De heer Van Deelee zegt erop te vertrouwen dat partijen er over de vorm wel uitkomen, maar de benaming brengt tot uitdrukking dat het een tijdelijke regeling is (niet zijnde Groeiplan Defensie of Bijlage groei) om de behoefte van Defensie in te vullen. In de tussentijd wordt in een parallel proces gepraat over een nieuw URD waarin alle behoeftes samenkomen tot een nieuw proces. De voorzitter vraagt zich af of Defensie er op die wijze uit wil komen. Zijn punt is, nogmaals, dat de organisatie flink moet groeien. Defensie gaat naar een oorlogsorganisatie toe en er zullen heel veel aanpassingen en adaptiviteit van de krijgsmacht gevraagd gaan worden. Dat is niet omdat de voorzitter dat wil, omdat de centrales dat willen of omdat het personeel dat wil maar omdat de manier van oorlog voeren verandert. Het gezamenlijke belang is volgens de voorzitter dan ook dat de mannen en vrouwen in de krijgsmacht –burger, reservist en militair- de grootste kans op succes hebben. Daarvoor hebben zij goede voorwaarden nodig op het gebied van personeel, materieel, IT, gereedstelling, vastgoed en dergelijke zaken. Spreker is nu meer dan een jaar met de sociale partners hierover in gesprek en heeft op 24 juni een brief gestuurd over wat de 4+1 punten van Defensie zijn en deze ook in het SOD besproken. Het gaat om het vereenvoudigen van het proces en de waarborg die daarvoor nodig zou zijn. Bij de laatste keer dat de voorzitter de centrales gesproken heeft in het voortgezette SOD nummer 5, heeft hij gevraagd of het vertrouwen er was dat partijen er binnen korte tijd uit zouden komen. Het gesprek waar partijen in terecht waren gekomen ging

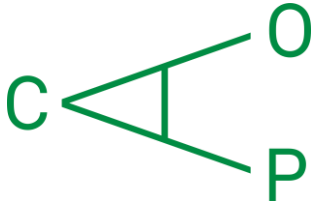

over functiecodes 3, 2+, 2- waarbij er onderling ook discussie was over wat dit eigenlijk precies betekent. De voorzitter heeft het gevoel dat partijen nu in eenzelfde soort gesprek terechtkomen waarbij er weer een volledig nieuw voorstel van de centrales ligt en partijen wederom in een proces terechtkomen waar zij discussies hebben over +1, +2, over hoe het heet, wat de definities zijn en al dat soort zaken. Wat de voorzitter heeft aangegeven is dat de krijgsmacht moet opschalen en daar een vereenvoudiging voor nodig is op het gebied van het kunnen en mogen organiseren en reorganiseren. Daar zitten verschillende vormen van groei in. Hij wil daarom nog een poging wagen om nog eens goed te kijken naar de brief van de centrales. Deze brief is namelijk niet een nieuw startpunt van het proces maar een reactie op de brief die Defensie aan de centrales gestuurd heeft en waarover in een aantal SOD's gesproken is. Sterker nog, in de voortgezette versie van SOD nummer 5 heeft spreker op een gegeven moment gezegd zijn mandaat aan de HDP over te dragen omdat partijen iedere keer in een gesprek terechtkomen over definities, keuzes en meer van dat soort zaken. Zijn primaire verantwoordelijkheid is om ervoor te zorgen dat de krijgsmacht opgeschaald wordt zodat deze zich snel genoeg kan aanpassen aan de dreigingen die op Nederland afkomen. Dat dit gedaan wordt op basis van goede voorzieningen voor het defensiepersoneel en de personele aangelegenheden op dat vlak gezamenlijk worden gedaan, staat wat de voorzitter betreft buiten kijf. Het belang van de defensiewerknemers –nogmaals: burger, militair en reservist- staat voorop. Zoals gezegd wil hij nog een keer kijken naar de brief van de centrales die een reactie is op de brief van Defensie met de 4+1 punten, om te bezien of daar nog een stap te zetten is. Hij wil er echter eerlijk over zijn dat hij op dit moment niet het gevoel heeft dat het die kant uitgaat. Hij heeft het gevoel dat partijen in dezelfde situatie terechtkomen als in het vijfde SOD (de voortgezette versie daarvan), waarbij zij het hebben over definities en processtappen.

De heer Schuitema zegt niet veel te kunnen veranderen aan het gevoel van de voorzitter, dat is van hem. Spreker snapt dat het wellicht een beetje duizelt als het gaat om transitiecodes en dergelijke. Wat Defensie nu heeft is een regeling waarbij van 5 tot 25 vte een reorganisatie is en hetgeen de centrales aanbieden is een KSO-regeling. Dat is dikke winst. Wellicht zouden partijen even een kwartiertje informeel met elkaar moeten spreken, om te zien waar het probleem zit. De centrales kunnen dan met diegenen die aan de kant van Defensie enigszins verstand hebben van hoe dit proces loopt overleggen en er wat sneller uitkomen dan wanneer formeel overlegd blijft worden en de voorzitter steeds iedereen de beurt moet geven om het woord te nemen. De voorzitter blijft dan tevens gevrijwaard van de technische details die hem duidelijk niet boeien. Dit kan spreker zich overigens best voorstellen maar soms is het onontkoombaar om deze te bespreken.

De heer Kropf is blij met de regie want vergaderdiscipline in dit soort settings is altijd heel belangrijk en niet altijd even makkelijk. Spreker is het tegelijkertijd eens met het voorstel van zijn collega om te kijken of er in een kwartiertje wat makkelijker en minder voor het verslag op inhoud en begrip kan worden ingegaan. Wellicht begrijpen partijen elkaar namelijk gewoon niet goed, dus het zou kunnen helpen. Aan het gevoel van de voorzitter kan spreker evenmin iets veranderen, maar hij is het wel eens dat partijen weer terug bij af zijn. Hij hoort namelijk tussen de regels door wederom: "Jullie moeten gewoon niet zeuren en ja zeggen tegen mijn 4+1". Dat is precies de patstelling die de CCOOP continu heeft aangegeven. Spreker is het niet eens dat partijen steeds open en reëel overleg voeren want zij verzanden in twee monologen en dat betreurt hij ten zeerste. Hier is de voorzitter het mee eens en omdat hij dit aan de zijde van de centrales zag gebeuren wilde hij hierop attenderen.

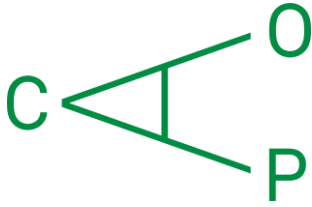
De heer Ten Berg hoort de voorzitter zojuist een samenvatting geven en dat is zijn goed recht, maar spreker vraagt zich af waar dat toe moet leiden want de voorzitter heeft daarin niets nieuws gezegd. Spreker wilde overigens nog ergens anders op attenderen aangezien het nu eenmaal soms over details gaat. Partijen hebben namelijk te maken met burgers en militairen en niet met 'burgers, militairen en reservisten' want reservisten zijn ook militairen. Het is dus ofwel 'burgers, beroeps en reservisten' of 'burgers en militairen'.

Dit is precies waar het om gaat: details. Spreker begrijpt dat de voorzitter hoog over wil omdat dingen moeten veranderen. Deze urgentie, die de voorzitter vanaf het moment van kennismaking met elkaar onder de aandacht heeft gebracht, leeft bij de centrales net zo. Door het zo neer te zetten lijkt het alsof de centrales de urgentie niet zouden onderschrijven maar dat is niet waar het voor de centrales over gaat. Waar het over gaat is de zorgvuldigheid van het proces. De centrales proberen op allerlei manieren met de werkgever mee te denken en met voorstellen te komen waarmee een proces kan worden gewaarborgd zodat de rechtspositie van de defensiemedewerkers goed geborgd is. De centrales kijken naar oplossingen en iedere keer dat zij met een oplossing komen is het niet goed genoeg. De enige oplossing die Defensie wil is een carte blanche en die kunnen de centrales gewoonweg niet geven. Dan is de vraag van spreker welke stap Defensie bereid is in de richting van de centrales te zetten als het gaat om het voorstel dat op tafel ligt, want daar heeft hij de voorzitter niet over gehoord.

Mevrouw De Haan vindt niet dat om een carte blanche gevraagd wordt. Waar Defensie om vraagt is een aanpassing van het proces met de waarborgen die het huidige systeem ook al geeft. Defensie meent dat dit er met het Groeiplan Defensie inclusief de KSO is. De vraag die Defensie aan de centrales heeft gesteld is waarom zij die waarborgen niet zien, waar dat hem in zit. Het feit dat daar geen goed antwoord op wordt verkregen verklaart de patstelling die ontstaat. Defensie heeft absoluut niet de intentie om haar voorstel door te drukken en voert dolgraag het overleg met de centrales. Daarom doet Defensie dat ook al sinds januari en het is inmiddels december. Wat Defensie betreft is het ook niet wat de heer Schuitema zojuist aangaf, dat het een ophoging naar 25 is want Defensie heeft een voorstel gedaan om van 5 naar 50 te gaan en moet nu weer terug naar 25 met nog extra randvoorwaarden daaraan vast. Defensie heeft gevraagd wat de waarborgen voor de centrales zijn, maar het is dan natuurlijk geen gegeven dat Defensie onderaan bij het kruisje tekent op het moment dat de centrales deze waarborgen aangeeft. Defensie zou hierover het gesprek willen voeren. Als het gaat om wat Defensie positief vindt aan de brief heeft de voorzitter eerder ook al aangegeven dat het Defensie heel redelijk lijkt dat het MC-advies en de functievergelijkingstabel met de centrales worden gedeeld. Het is tegelijkertijd wel altijd de insteek van Defensie geweest om de KSO in totaliteit op te hogen van 5 naar 50. Het voorstel van de centrales dat gaat over KSO-Groei en de scope waarbinnen de KSO-norm opgehoogd zou worden is beperkend en het is ook een stuk beperkender dan het initiële voorstel dat Defensie heeft gedaan. Vandaar dat de vraag aan de centrales gesteld is om hier meer beeld en geluid bij te geven omdat dit Defensie rauw op het dak kwam vallen. De centrales hebben het eerder ook gehad over maximaal 1 KSO-Groei per diensteenheid per kalenderjaar. Voor Defensie is de schaalbare krijgsmacht het enige doel dat met de aanpassing van de KSO wordt nagestreefd. Dit heeft niets te maken met de rol van de centrales, die Defensie zo goed mogelijk wil invullen net zoals zij het personeel zo goed mogelijk wil beschermen. Waar het gaat om een BCO-traject in de KSO-Groei zoals de centrales dit voorstellen, stelt mevrouw De Haan vast dat er een regulier KSO-traject is waar enkel met de medezeggenschap wordt overlegd, documenten worden gedeeld en een adviesaanvraag wordt gedaan, en daarnaast een KSO-Groei dat een 'URD light' wordt door er ook een BCO-traject in te verwerken. Dat is althans hoe Defensie dit heeft opgevat. Er kan aldus spreker dan wel degelijk minder snel gevuld worden omdat een BCO-3 voor de vulling plaats zou moeten vinden. Dit betekent dat er een extra processtap aan vastzit. Defensie is benieuwd of zij goed begrepen heeft dat dit is wat de centrales hebben voorgesteld en wilde om deze reden door de brief heen gaan.

De heer Ten Berg legt uit dat als de huidige systematiek van KSO naar 50 wordt opgeplust zonder additionele waarborgen –hetgeen waar Defensie om vraagt– bij wijze van spreken een peloton kan worden beetgepakt en verplaatst kan worden naar een andere regio. Defensie vroeg om meer beeld bij het voorstel en dan is dit dus beeldend. De centrales zeggen hierover dat er een aantal waarborgen moet zijn. Mevrouw De Haan vraagt waarom het MC-advies waarmee de huidige KSO worden ingevuld niet voldoende is. De heer Debie antwoordt dat dat niet voldoende is omdat het MC-advies geen rekening houdt met de rechtspositionele aanspraken.

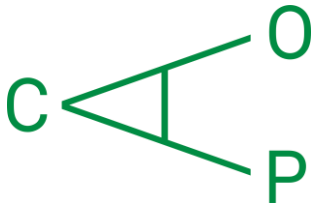

De heer Kropf stelt dat een probleem in de huidige situatie is dat men het in de praktijk bij KSO, zoals deze tot op heden gedaan worden, niet doet zoals het hoort. Als er P-aspecten aan zitten hoort daar namelijk met de centrales over gesproken te worden. De centrales zeggen dus niets nieuws, maar alleen dat het zeker als het aantal groter wordt zorgvuldig moet worden gedaan. Er wordt gevraagd welke waarborgen de centrales willen hebben en dat is precies die zorgvuldigheidstoets want daar gaat het natuurlijk om. Daarom is gezegd dat de centrales er in deze situaties wat makkelijker mee kunnen omgaan. De reden waarom de toets vooraf moet plaatsvinden is omdat het anders onherstelbaar is. De centrales willen er juist ook voor waken dat mensen de organisatie verlaten doordat zij te laat antwoord krijgen, geen antwoord krijgen of achteraf te horen krijgen dat ze wel gelijk hadden maar het niet te repareren is omdat de functie vergeven is.

Gelet op wat er gezegd is over dat Defensie 'terug moet naar 25' wil de heer Kropf opmerken dat dit precies de bevestiging is van de twee monologen. Defensie denkt '50' te hebben omdat zij '50' gevraagd heeft. Defensie heeft nu echter 'tot 5' en iedere stap die de centrales zetten is er één. De centrales gunnen Defensie 5 keer zoveel als nu en dit wordt door Defensie dan als een stap terug beschouwd. Voorts wil de heer Kropf er nog op wijzen dat er BCO PI in de brief staat en niet BCO-3 zoals Defensie steeds zegt. Dit is een bewuste keuze. De centrales zien in de praktijk vaak dat medewerkers een seintje krijgen ter aankondiging van een nieuw plan. Als zij denken er rechten aan te kunnen ontnemen kunnen zij hun vinger opsteken en een mail sturen. Dit willen de centrales in één BCO behandelen zodat de vacatures wel degelijk meteen kunnen worden gedaan maar er eerst in die ene BCO gekeken kan worden naar de mensen die menen rechten te hebben en pas daarna eventuele andere kandidaten gemacht worden. Die zekerheid is van belang. Als er vooraf een duidelijk, volledig geanonimiseerd stuk bij zit dan kan dit vaak gewoon schriftelijk worden afgedaan. Tot slot wil spreker ingaan op het verhuizen van een peloton. Er is op dit moment meer tijd nodig voor het verzorgen van de infra voordat de mensen kunnen worden verhuisd. Het is dan ook niet realistisch om te doen alsof de drie weken waar de centrales over praten in dat geheel funest zouden zijn. In het tweede deel van de brief is transparant aangegeven dat er serieus werk gemaakt wordt van een aantal verduidelijkingen aan de kant van de centrales. Als iemand aan de kant van de centrales verzuimt is dat het probleem aan de kant van de centrales.

De heer Van Riel beluistert dat Defensie naar 50 KSO toe wil en dan niet alleen voor groei maar in het algemeen. Het lukt Defensie echter keer op keer om aan te tonen en de centrales ervan te overtuigen dat zij als werkgever niet in staat is om te zorgen voor de rechtspositie van personeel. Spreker geeft een voorbeeld van Pareto waar volgende week over gesproken zal worden en waar 80 heroverwegingen zijn over mensen die in de rechtspositie zijn geraakt.

De heer Debie wil nog even terugkomen op het verplaatsen van een peloton. Als een peloton verplaatst wordt van Maastricht naar Den Helder dan zitten daar echt rechtspositionele aspecten aan die besproken moeten worden. Dat is één van de redenen waarom de centrales een check willen, die niet lang hoeft te duren en waar geen proces voor opgetuigd hoeft te worden. Dit kan allemaal schriftelijk worden afgedaan. Als de centrales iets zien waarvan zij menen dat er echt iets fout gaat, dan wordt dit gemotiveerd aan de betreffende organisatie kenbaar gemaakt. Mevrouw Rooijackers zegt dat Defensie de mogelijkheid wil hebben om ook aan te passen in het geval er snel iets nodig is in de manier van optreden of dat bij de inrichting van de grote operationele eenheden snel moet worden aangepast. Er is groei maar Defensie moet dingen ook kunnen veranderen en die mogelijkheid biedt de KSO-procedure momenteel wel. Dit wil Defensie gewoon in een iets hoger aantal terugzien. De heer Debie stelt dat er vele voorbeelden zijn om aan te tonen dat voornoemde allemaal mogelijk is. Op het moment dat het met de centrales besproken wordt, dan gebeurt het ook. Bovendien is er nog een extreme mogelijkheid dat de CDS aangeeft dat er iets gebeurt waarbij hij een heel dringende behoefte heeft en ook daar zijn voorbeelden van het verleden van te geven,

dat dat kan. De heer Kropf vult hierop aan dat de centrales een noodzaak vaak zelf ook zien, zoals in het voorbeeld van de drones. Er wordt nu eigenlijk gevraagd om het hele spectrum uit te breiden voor de paar uitzonderingen die er zijn terwijl de centrales altijd hebben gezegd de basis te willen bieden voor de 'gewone' dingen en als er dergelijke bijzondere dingen zijn dan zijn er wegen om elkaar te vinden. Wat spreker betreft mag dat op een bierviltje als het nodig is want dan zijn partijen er binnen een half uur uit. Mevrouw Rooijackers zegt zelf voorbeelden te kunnen noemen waarvan zij meent dat ze veel makkelijker met een telefoontje of een mailtje hadden kunnen worden afgedaan, maar waar Defensie alsnog voor naar de io REO-tafel is gehaald, zoals een sportafdeling voor 6 vte. Zij heeft dergelijke voorbeelden maar noemt ze expres niet omdat zij dit niet zo zinvol vindt voor de discussie, maar feit is wel dat de ervaring van Defensie niet dezelfde is als de centrales dit steeds schetsen. Defensie wil er structureel van op aankunnen dat er afspraken zijn die tot vereenvoudiging leiden en niet alleen maar 'op hoop van zegen'. Wellicht drukt zij zich nu ongelukkig uit en als dat zo is dan verontschuldigt zij zich daarvoor, maar dit is wat zij bedoelt.

De heer Kropf wil nog maar eens herhalen dat er namens Defensie aanhoudend wordt verwezen naar voorbeelden, analyses, interne afspraken en zo meer maar deze worden nooit geleverd. Daarnaast vindt hij een sportafdeling van 6 waar gerichte vragen over waren wel iets anders dan dat er iets gedaan moet worden met 1260 mensen omdat er dronecapaciteit moet worden ingevoerd.

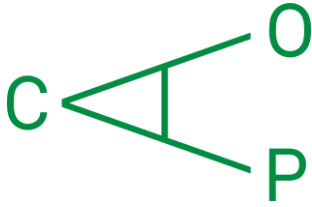
De heer Ten Berg denkt, de discussie tussen de heer Kropf en mevrouw Rooijackers beluisterend, dat de crux is dat de centrales ervan uitgegaan zijn dat alles wat op de overlegtafel landt over structurele afspraken gaat. Over acute situaties die meer vragen dan wat hier op tafel wordt gelegd valt altijd te spreken. Spreker kent het voorbeeld van de 6 man sportcapaciteit niet, maar als het gaat over de 'grote boze beer die aan de oostkant staat' en een bureau sport van 6 man, dan vindt hij de verhouding ook een beetje zoek. Partijen moeten er vandaag wat betreft de structurele afspraken uitkomen en tegelijkertijd is er ruimte voor het incidentele. Als de CDS belt en zegt acuut een probleem te hebben waar een besluit over nodig is, is het niet zo dat de centrales de telefoon niet opnemen en partijen elkaar wel bij de eerstvolgende io REO spreken. Zo werkt het niet. Spreker denkt dat partijen er over de structurele afspraken, die Defensie veel meer ruimte geven dan er tot nu toe is geweest, uit moeten kunnen komen. Het alternatief is namelijk veel erger, namelijk dat partijen ofwel met ruzie uit elkaar gaan of dat er bepaald moet worden dat het URD gewoon geldt. Volgens spreker wordt daar helemaal niemand blij van.

De voorzitter wil de vergadering voor een aantal minuten schorsen.

SCHORSING 14.50 – 15.02 UUR

De voorzitter hervat de vergadering. Hij geeft aan tot 15.15 uur de tijd te hebben hetgeen hem spijt, maar hij staat onder tijdsdruk. Er is nu dus nog een kwartier dat resteert. Spreker stelt vast dat er vandaag over de KSO gesproken is waarbij partijen uiteindelijk niet dichterbij elkaar komen en hij hoort er ook geen tegemoetkomingen op. Er is ook eerder uitgebreid gesproken over de 4 elementen uit de brief van Defensie en hier zijn partijen evenmin gezamenlijk uitgekomen. De voorzitter moet dan ook helaas concluderen dat partijen er na vele overleggen gezamenlijk niet uitkomen. De uitkomst is onvoldoende en dat betreurt hij.

De voorzitter stelt vast dat er tussen partijen voldoende open en reëel overleg is gevoerd waarmee aan het overlegvereiste in artikel 3 lid 1 BGOD is voldaan. Hij staakt het overleg over het Groeiplan Defensie en neemt de beslissing dat het Groeiplan Defensie zoals aan de centrales op 25 juni 2025 is aangeboden wordt vastgesteld. De voorzitter zegt het belang van de organisatie en de doelstellingen van Defensie te moeten prioriteren en daarom kiest hij ervoor om dit pad te bewandelen. Het betekent dat hij ook voor het BCO-traject zijn initiële voorstel vaststelt. Daarmee gaat hij parallel aan de vulling van zijn organisatie een BCO oprichten. Bij al deze afwegingen stelt hij het personeel centraal; zij vormen immers de bouwstenen en de

kracht van zijn organisatie. De voorzitter geeft aan dat het personeel, naast de grote opgave, de belangrijkste reden is waarom hij juist voor dit besluit kiest. Er is aldus spreker extra ondersteuning nodig: brede schouders om de lasten te dragen. Dit moet zo snel mogelijk gebeuren en daarom verhoogt hij ook de KSO-norm naar 50.

De voorzitter is ervan overtuigd dat hij met dit proces nog steeds de juiste weg bewandelt om organisatiewijzigingen zorgvuldig, transparant en met de juiste rechtsbescherming voor zijn personeel door te voeren. Op deze manier ligt de verantwoordelijkheid bovendien bij de juiste partijen. Tegelijkertijd wil de voorzitter aan het verzoek van de centrales tegemoetkomen en is daarom bereid hen over de KSO te blijven informeren. Dit zal hij doen door het medezeggenschapsadvies en de functievergelijkingstabel met de centrales te delen.

De voorzitter kan zich de teleurstelling van de centrales goed voorstellen maar hij wil hen echt verzekeren dat hij deze stap niet zet om hen als serieuze gesprekspartner te ondermijnen. Het tegenovergestelde is zelfs waar maar hij constateert dat het niet mogelijk is om in overleg met de centrales tot een goede afstemming te komen over genoemde onderwerpen. Om die reden zal hij beslissen dat het Groeiplan Defensie wordt vastgesteld waarbij hij nogmaals wil benadrukken dat hij van mening is dat het overeenstemmingsvereiste conform BGOD-artikel 3 lid 3 niet van toepassing is op de wijziging van het URD en de ROR omdat hiermee geen rechten of plichten van individuele ambtenaren worden geregeld. De voorzitter gaat ervan uit dat de centrales in het belang van het personeel en de organisatie met hem blijven samenwerken om dit succesvol te laten verlopen en wil de centrales kort de gelegenheid geven om te reageren op dit besluit, waarna hij dit agendapunt zal afronden.

De heer Kropf constateert dat de voorzitter blijkbaar alleen kan luisteren als de centrales dingen zeggen die hij wil horen want zij hebben vele pogingen gedaan om Defensie tegemoet te komen. Dit is kennelijk echter een gevoelskwestie. Omdat het gevoel van spreker enigszins gepast moet blijven voor het verslag verzoekt hij om een schorsing.

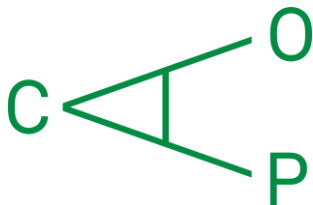
SCHORSING 15.07 – 15.25 UUR

De voorzitter hervat de vergadering en geeft het woord aan de heer Kropf.

De heer Kropf dankt voor de gelegenheid tot schorsen en geeft aan namens de SCO-Def te reageren. De centrales hebben van de schorsing gebruik gemaakt door een goede afstemming met elkaar te hebben resulterend in het volgende.

Zoals eerder in een andere setting van het SOD hebben de centrales geconstateerd dat de voorzitter een verklaring heeft opgelezen vanaf een briefje. Wat de centrales betreft kunnen zij dan ook niet anders dan concluderen dat de voorzitter van tevoren al van mening was dat voorgaande de uitkomst zou moeten zijn van het overleg. Zij zien deze vergadering dan ook als een vergadering voor de bühne, of zo de voorzitter wil: voor het verslag.

De centrales menen dat er onvoldoende open en reëel overleg geweest is en hebben veel pogingen gedaan om met voorstellen te komen. Zij zijn daarnaast van mening dat ook de voorzitter –of: juist de voorzitter- zich dient te houden aan wet- en regelgeving en gemaakte afspraken dient na te komen. De centrales zijn in het belang van personeel en organisatie bereid om te blijven werken conform de Bijlage groei en nu niet terug te vallen op het URD, maar zij delen zeker niet de mening dat over deze onderwerpen geen overeenstemming bereikt zou hoeven worden en gaan zich derhalve beraden op de ontstane situatie en hun positie.

De voorzitter dankt de centrales voor deze woorden. Hij wil nogmaals bevestigen en bestendigen dat hij het belangrijk vindt dat partijen open en reëel het gesprek over het Groeiplan Defensie hebben gevoerd. Defensie zal dit op andere dossiers evenzo blijven doen. Hij wil nogmaals aangeven dat personeel voor hem en voor zijn organisatie altijd prioriteit n°1 is. Spreker verneemt graag wanneer de centrales zich hebben beraden op hun stappen.

De heer Kropf heeft de reactie die hij nu zal geven niet afgestemd met de andere centrales en geeft deze reactie dus op eigen titel. Spreker hoort de voorzitter zeggen dat er verder wordt gepraat over andere dossiers, maar dat maakt deel uit van de eigen beraadslagingen. Hij zal hier dan ook later op terugkomen want op dit moment sluit spreker niets uit. De voorzitter zegt hierop terug dat dit genoteerd staat. Spreker geeft vanuit zijn positie en rol aan dat Defensie daar wel voor open staat.

De heer Schuitema geeft in aansluiting op de CCOOP ook een reactie namens zijn eigen centrale. Of zijn centrale verder met Defensie in overleg gaat maakt deel uit van de positie van de centrales. Spreker kan wel zeggen in overleg te treden maar als de voorzitter wederom eenzijdig doordrukt wat hij wil zodra hij zijn zin niet krijgt, is dat wat de ACOP betreft belangrijk om te weten. Dat is wat er nu gebeurt, dat de voorzitter niet krijgt wat hij wil, het allemaal te lang vindt duren, het te technisch vindt en wederom niet volledig de tijd tot 16.00 uur heeft ingeruimd. De heer Schuitema neemt dit in zijn afwegingen in ieder geval mee.

Mevrouw De Haan vraagt of het feit dat de centrales zich gaan beraden betekent dat Defensie geen overleg met de centrales kan voeren tot het moment dat zij terugkomen met wat de beraadslaging was. De heer Debie denkt dat dat in ieder geval voor zijn centrale geldt. Het AC gaat zich beraden en Defensie hoort vervolgens wat daar de uitkomst van is.

Mevrouw De Haan wil voor de duidelijkheid toevoegen dat het niet zo is dat de uitkomst van het overleg op voorhand vaststond, ook al heeft de staatssecretaris iets opgelezen van papier of leek het daarop. De heer Kropf vindt het verbazingwekkend dat in een zeer korte pauze meer tekst opgeschreven kan worden dan spreker in zo'n tijd kan oplezen, en dat dit vervolgens ook nog uitgeprint is kunnen worden. In aanvulling op de eerdere vraag geeft spreker aan niet te hebben gezegd dat de CCOOP het overleg wil opschorten. Er staat morgen ook een vergadering gepland dus wil hij dit duidelijk aangeven. Er is bewust nu niet voor opschorting gekozen, maar dit maakt uiteraard wel deel uit van de beraadslagingen.

De voorzitter zegt de woorden te hebben gezegd die hij heeft gezegd en wil daarmee het agendapunt 2 afsluiten. De heer Kropf denkt dat het goed is dat de centrales zich nu gaan beraden en de vergadering geschorst wordt.

De voorzitter sluit agendapunt 2 af en schorst de vergadering om 15.30 uur.

Agendapunt 3: Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)

Agendapunt 4: Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)

Agendapunt 5: Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)

Agendapunt 6: Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)

Agendapunt 7: Rondvraag en sluiting

CONCEPT